

Kvintessensen af hele den bestaaende Lovgivning, samt efter haad den selv udtryffeligt udtaler under 4de Februar 1880, eksisterer der ingen saadan Fremmede tilkommende Ret; jo mindre vi ere, desto mere ierlyge maa vi være paa Hverdelsen af vore Grændser. Ministeren foreslaar selv gjen-tagne Gange i sin Fiskerilov, at der ikke tilkommer fremmede Staters Underfatter nogen Ret til at drive Fiskeri p. a dansk Sjøterritorium, medmindre traktatmæssig Overenskomst maatte hjemle saadant. Der er neppe nogen traktatmæssig Overenskomst om Fiskeriet i Øresund; men det kan siges, at der der er en mangeaarig Praxis, hvorfor Øresund i Reglen ogsaa er undtaget fra de Bestemmelser, som ellers maa siges retlig at gjælde for hele vort øvrige Sjøterritorium. Den høitærede Minister har gjen-tagne Gange foreslaaet dette — uden at der er foreslaaet et eneste Bogstav, en eneste Løddel Nylt deri — og altsaa ogsaa faaet anerkjendt, at den nuværende Retstilstand væger danske Næringsdrivende mod et saadant Indgreb fra Fremmede; men da dette har været saaledes, er det naturligt, at vi faae at vide, hvilken ny Forklaring af alt dette der da maa ligge til Grund for det af mig fremhævede Tilfælde. I min Opfattelse har jeg støttet mig til den høitærede Minister, til Sagkyndige, til den hele Udvikling af Retsholdet gennem en Række af Aar — det er den eneste rigtige Opfattelse, jeg har ikke nogen Tvivl i saa Henseende — men den høitærede Minister maa jo altsaa kunne angive Grunden til, at han, saaledes som jeg har udviklet, har kunnet give en Instrux imod sin egen Skrivelse og imod den tidligere Udvikling af Forholdet. — Hvis den høitærede Minister nu meddeler os sin nye Opfattelse af Lovgivningen, hvorefter vi gjøres værgeløse og retløse med Hensyn til vort Sjøterritorium, saa at vi ikke længere have Lov til at have, eller der for vort Vedkommende overhovedet ikke kan være Tale om at have noget Sjøterritorium, gjælder det om at faae at høre, om den ærede Minister vil søge Lovgivningen ændret i dette Punkt, saa at vi atter faae vort Eget tilbage. Det er den anden Del af Forespørgselen. — Den tredje Del er, om den høitærede Minister, hvis en saadan Ret ikke tilkommer Fremmede, da vil træffe Foranstaltning til, at Lovgivningen overholdes. — Jeg haaber, at hele Thinget vil kunne samles sig om denne Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, og at den høitærede Indenrigsminister vil forklare os, hvorledes han er kommen fra sit første Standpunkt til sit sidste, og vil gjøre os det sidste Standpunkt indlysende, nemlig det, at Lovgivningen tillader fremmede Fiskere i vore Farvande Alt, hvad der er tilladt danske Fiskere. Jeg haaber, at han vil forklare os det saaledes, at det kan blive indlysende for os, at dette efter en ny Betragtning af Lovgivningen er rigtigt. Dernæst haaber jeg, at den høitærede Minister, hvis han kan gjøre os dette indlysende, da vil faae os til saa hurtigt

som mulig at faae vedtaget en Ændring af Lovgivningen derhen, at vi faae det tilbage, som vi fra Arilds Tid have betragtet som vort i Overensstemmelse med folkeretlig Praxis, saaledes som den høitærede Minister har udtalt tidligere. Skulde det glippe for den høitærede Minister, og han ikke kan gjøre Thinget indlysende, at hans nye Opfattelse er rigtig, at der, hvor man kan seile ind, der har man ogsaa Ret til at fiske, enten det saa er fremmede Fiskere eller ikke, haaber jeg ogsaa, at Thinget vil være enigt om at vente, at den høitærede Minister trods sin sidste Sommer udsedte Instrux vil træffe Foranstaltninger til, at danske Fiskere beskyttes i deres Rettigheder. Da jeg har oplæst Forespørgselen ved Begyndelsen af mine Udtalelser og atter nu har nævnt dens tre Punkter, behøver jeg vel ikke, at læse den op paany nu til Slutning. Jeg skal kun tilføje, at der efter min Opfattelse maa tillægges denne Sag en baade for Landet i det Hele taget og for hver enkelt Borger af den, der beskæftiger sig med Fiskeri, ganske overordenligt stor Betydning.

Indenrigsministeren (Steele): Hvilken Betydning nu end det ærede Medlem tillægger denne Sag, og jeg antager ikke, at det ærede Medlem tillægger den større Betydning end Regjeringen, forekommer det mig, at man med Vilighed kunde have ventet af ham, at inden han i sin Forespørgsel rettede Insinuationer af den Natur, som han gjorde, til Administrationen — Insinuationer, som ere hentede fra Beretninger, som han tror at kunne skjænke Tillid, fra Meddelelser i Blade og Aviser, som han ikke tvivler paa ere rigtige, fra Indholdet af Instruktioner, som det ærede Medlem ikke har set, fra Hensillinger i Forbud, der ikke eksisterede paa den Maade, som det ærede Medlem paafalder dem — vilde han have fundet det rigtigere — og det vilde have sparet det ærede Medlem for at være kommet i den overordentlige Bevægelse, hvori han har befundet sig — at stille sin Forespørgsel lidt jævner og høre Ministerens Forklaringer. Før han tog Sagen med saa megen Varme, som han gjorde. — Forholdet er simpelt hen dette: der er ingen Tvivl om, at der ikke tilkommer nogen Fremmed Fiskeri p. a dansk Sjøterritorium. Derom er der ikke og kan der ikke reises Tvivl. Men denne i Sagens Natur grundede Sætning har ikke fundet nogen ligefrem Bekræftelse i dansk Lovgivning. Derimod eksisterer der adskillige tidligere Rancellifikationer og Cirkulærer, som paalægge Overøvrighederne at sørge for, at fremmede Fiskere ikke drive Fiskeri p. a dansk Sjøterritorium. Naar man i Ministeriets Skrivelse til Finansudvalget har talt om et Forbud, menes der det Forbud, der ligger i Sagens naturlige Stilling, i Forbindelse med den Forklaring, det har faaet i saadanne